

FARNÍ ZPRAVODAJ

červen 2019

ročník 22

Církev československé husitské, farností Blansko a Vyškov, pro
Boskovice, Brťov, Černou Horu, Křtiny, Lysice, Rájec, Rudici, Skočovou
Lhotu, Vítějeves, Ježkovice, Račice, Rousínov, Ruprechtov a Švábenice

BIBLICKÝ VERŠ NA MĚSÍC ČERVEN:

„Ovoce Božího Ducha je láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, tichost a sebeovládání..“

(List apoštola Pavla Galatským 5,22)

LETNICE A DUCH SVATÝ, uslyšíme za pár dnů, při svatodušních bohoslužbách.

Od Ježíše bychom také my očekávali asi zcela jiné dary, než o jakých se píše u Pavla. To, co si mnozí myslí, že potřebujeme, jsou přece dům, peníze, dobré jídlo, krásné zájezdy a dovolené, úspěch, uznání, pohodlí, náš klid, jistota a bezpečí. Ale ne Duch svatý.

Vždyť On je ve skutečnosti snad pravý opak toho všeho – on nás zneklidňuje v našem majetku, našem pohodlí, našem uznání, které tak často spočívá na pochybných kompromisech.

On je bouře. On nás nezabýdluje v naší pohodlnosti, vystavuje nás posměchu tím, že nás staví do služby pravdě a pobízí nás k sebepřekonávání, jež „miluje druhého jako sebe samého“. Učí nás zcela jiné spásy a osvobození, než o jakém učí různí lidsí spasitelé a všechny ostatní pozemské ráje. A přece – není onou bouří, která člověka osvobozuje od něj samého, činí jej upřímným a dobrotivým, nejradiálnějším ze všech revolucí, jedinou opravdovou nadějí světa?

Avšak ptám se nyní, není to vlastně protimluv? Na jedné straně slyšíme, že Duch svatý je něco, co nelze ukázat, že je neviditelný jako láska, která když se setká s člověkem, tak jej přetváří od základu. Ale ani tu nelze přece ukázat takovým způsobem, jakým se třeba předvádí nové auto. Na druhé straně se říká, že Duch svatý je bouře, proměna, a to taková, že bývá označován jako síla nového stvoření, jehož zasahování do skutečnosti není méně podstatné než právě „stvoření“. Jak se to děje? Nuže, jádro odpovědi je už dáno odkazem na lásku, kterou nelze ukázat, a přesto je základní silou lidského života, ano, skutečnosti jako takové.

Snad lze výše nastiněné ještě trochu více ozřejmit jedním přírovnáním. Před lety jsem viděl jeden působivý film. Pojednával o dvou chudých čertech, kteří kvůli své dobromyslnosti nemohli postupovat dál a výš. Jeden z nich jednoho dne dostal nápad, že když už nemá nic, co by mohl dát, tak prodá svou duši. Byla přijata za nízkou cenu a pečlivě uložena do krabičky. Od tohoto okamžiku se k jeho velkému úžasu začalo v jeho životě všechno měnit. Rostl v kariéře, bohatl den ode dne, dostávalo se mu velkých poct a umíral jako konzul, hojně obdařen penězi a hmotnými statky. V tom okamžiku, ve kterém dal všanc svou duši, ale pro něho rázem přestala existovat jakákoli ohleduplnost, lidskost. Jednal bez skrupulí a pouze se hnál za ziskem a úspěchem. Člověk pro něho už neměl žádnou cenu. On sám byl přece bez duše. Onen film zdrcujícím způsobem ukazuje, jak se za fasádou spousty tzv. úspěšných lidí v očích tohoto světa skrývá prázdna existence života bez Boha. Zdánilivě se nic neztratilo – avšak chybí Duch a s ním potom všechno.

Ať už Duch svatý, dar nového stvoření (Kdo je v Kristu je nové stvoření), do člověka vstoupí či nikoli, ať už mu člověk dá prostor nebo ne, nelze navenek ani vidět, ani dokázat. To není to nejdůležitější. A přece se otevírá novou šanci lidského života, na níž koneckonců všechno záleží. Vždyť smyslem Letnic není nechat nás snít o lepších světech pro budoucnost; a už teprve ne udělat z nás strategy budoucnosti, kteří bez rozmyslu přítomnost obětují chiméře příštího. Smyslem tohoto dne je učinit nás pozornými pro dnešek, pro sílu Boží dobroty, která klepe na naši přítomnost a život, chce jej naplnit novou silou. Taková vnímavost pro sílu vycházející od Pána – není to úkol i naděje pro křesťany a zároveň nekřesťany, pravý smysl Letnic, který se může týkat všech? Jakému Duchu dáme místo ve svém životě? Duchu Božimu nebo duchům světa...

Váš bratr Jan

MODLITBA

Trojediný Bože, můj Pane, zadrž mě, když mě napadne, abych se považoval za rozumného a moudrého. Poodkryl jsi ve mně poznání tvé moudrosti, jíž se chci pokorně podřídit. Díky, Pane, že vidím svou nedostatečnost a mohu doufat ve tvou dokonalost. Amen

LITURGICKÝ KALENDÁŘ

9. 6. Hod Boží svatodušní	10. 6. Pondělí svatodušní
16. 6. Boží Trojice	20. 6. Těla a Krve Páně
24. 6. Narození Jana Křtitele	29. 6. Apoštolů Petra a Pavla

SVÁTKY V MĚSÍCI ČERVNU

LETNICE, SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO, BOŽÍ HOD SVATODUŠNÍ ČI SVATODUŠNÍ SVÁTKY 9. A 10. ČERVNA 2019

(latinsky *pentecostes*, řecky πεντηκοστή (ἡμέρα) *pentekosté (hémerá)* padesátý den) označuje svátek, který slavíme 50 dnů po Velikonocích a 10 dnů po Nanebevstoupení Páně. Svátek letnic pochází z židovského svátku týdnů (*Šavu'ot*). Teologicky se tento svátek vztahuje v židovství k předání Zákona na Sinaji a v křesťanství k seslání Ducha svatého na apoštoly po Ježišově nanebevstoupení.

Ve starověku slavila tento svátek církev již poměrně brzy; první zmínky se objevují však až ve 3. století. Protože v křesťanském chápání letnicemi vrcholí padesátidenní oslava Velikonoc, byly (a nadále jsou) letnice považovány za jednu z nejvýznamnějších křesťanských slavností vůbec. Ve 4. století se začala v předvečer této slavnosti slavit vigilie a po ní se slavil oktáv Seslání Ducha svatého. Liturgická barva letnic byla vždy červená. Červená barva vychází z barvy ohnivých jazyků při seslání Ducha svatého na apoštoly.

Výpočet data slavení svatodušních svátků je závislý na výpočtu data Velikonoc, který se však liší v západní a východní církvi. Letnice (Neděle Svatodušní) připadají na padesátý den

po slavnosti Zmrtvýchvstání Páně (Boží hod Velikonoční), počítaje v tom po starověkém způsobu i tento den; Seslání Ducha svatého je tak osmou nedělí velikonoční doby, kterou tato doba končí.

SVÁTEK NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE 16. ČERVNA

Svátek Nejsvětější Trojice následuje další nedělí po neděli Svatodušní. Obsahem tohoto svátku je víra, že Bůh se nám dává poznat ve společenství tří osob – Otce, Syna a Ducha svatého.

SLAVNOST NAROZENÍ JANA KŘTITELE 24. ČERVNA

Narodil se starším rodičům, Zacharijáši a Alžbětě. Toto narození zvěstoval archanděl Gabriel Zachariášovi, který mu nevěřil, a proto oněměl až do provedení obřizky Jana Křtitele. Jako mladý odešel Jan Křtitel do pouště, aby se připravil na své budoucí poslání. V poušti se živil medem divokých včel, kobyilkami a kořínky rostlin. Ve věku 30 let se stal kazatelem, aby připravoval lidi na příchod Vykupitele. Svým příkladným a asketickým životem se stal velmi populární, proto za ním přicházelo mnoho lidí, které křtil v řece Jordánu; takto pokřtil i Ježíše Krista. V jednom ze svých kázání odsoudil i Heroda Antipu za zavržení manželky a sňatek se ženou vlastního bratra. Herodes ho za tuto kritiku nechal uvěznit. Jeho žena řekla své dceři Salomé, ať si přeje jeho hlavu, což se brzy poté stalo – Herodes Salomé vyhověl a Jana Křtitele nechal setnout.

SLAVNOST PETRA A PAVLA 29. ČERVNA

Pohled na apoštoly Petra a Pavla může dodat důvěry každému z nás. Ani jeden z nich nebyl bezchybný... Ale pro oba se stalo Boží odpuštění mocí, která nejen smetla jejich hříchy, ale vybavila je i silou k životu a jejich poslání.

Petr je nejvýznamnější Ježíšův apoštol, jemuž se vzkříšený Ježíš zjevil jako prvním, zemřel r. 64 v Římě mučednickou smrtí. Petr se původně jmenoval Šimon, byl ženatý a žil jako rybář se svou rodinou v městečku Kafarnaum. V Ježíšovi spatřoval Mesiáše a následoval ho. Ježíš řekl k Šimonovi: „Ty jsi Petr – Skála – a na té skále zbuduji svou církev“ (evangelium Matoušovo 16, 18). Tato slova ze Šimona učinila Petra (řecké slovo Petra znamená „skála“) a později první hlavu církve. Pavel je považován za prvního velkého misionáře světa. Pavel – Pavel z Tarsu – apoštol národů – hebrejsky Šavel, je jedna z nejdůležitějších postav Bible, Nového Zákona. Byl původně horlivým pronásledovatelem křesťanů. Ale na jedné své cestě proti křesťanům do Damašku prožil mystické setkání s Kristem a obrátil se, stal se pak naopak horlivým zvěstovatelem Ježíše a je označován, jako „apoštol národů“. Je počítán i mezi apoštoly, ačkoliv mezi původních dvanáct apoštolů nepatřil a s Ježíšem se osobně nesetkal. Díky jeho službě se křesťanství rozšířilo mezi pohany a stalo se světovým náboženstvím”.

ZVEME VÁS V MĚSÍCI ČERVNU

POŽEHNÁNÍ PŘED ZAČÁTKEM PRÁZDIN

V neděli 23. 6. 2019 bude, při všech bohoslužbách, udělováno osobní požehnání VŠEM dětem, rodičům a prarodičům na prázdniny. Modlíme se za krásné prožití prázdnin a Boží ochranu na cestách. Vyprošujeme také šťastné návraty domů.

Požehnáme také všechny dopravní prostředky tj. auta, kola, motorky, kočárky...

V Blansku začínají bohoslužby 23.6. v 9:00 hodin. Po bohoslužbách se koná zahradní slavnost, se skvělým guláškem od Marcelky a Jirky a pekařských delikates od Martina. Nenechte si slavnost ujít, v takové podobě jste ji ještě nezažili!!!

Kdo nepřijde, bude opravdu litovat!!!

BIBLICKÉ HODINY V BLANSKU

Pokračujeme ve společném setkávání nad Božím slovem, s výkladem, vzájemným sdílením, debatě a setkání. Biblická hodina se koná každé úterý v 17:30 hodin ve farní kanceláři. Poslední biblická hodina před prázdninami bude v úterý 18. 6. 2019.

Srdečně zveme další zájemce o růst ve víře.

NÁBOŽENSTVÍ PRO DĚTI

Děti se tvořivou formou, vyráběním, zpíváním a hrou učí znát a rozumět biblickým příběhům a základům naší křesťanské kultury. Proč nedát svému dítěti tuto vnitřní výbavu do života?

Jedna skupinka má své setkání každé úterý v 16:00 hodin v Blansku.

Poslední biblická hodina před prázdninami bude v úterý 18. 6. 2019.

JEDNÁNÍ RADY STARŠÍCH V BLANSKU

V měsíci červnu se sejde blanenská rada starších na svém jednání v pondělí 17. 6. v 18:30 hodin ve farní kanceláři v Blansku. Zveme k účasti.

MOŽNOST ROZHOVORU S BRATREM FARÁŘEM

Potřebujete-li probrat nějaká přání, prosby, otázky... osobně s bratrem farářem máte možnost vždy po bohoslužbách domluvit si schůzku. Pravidelně je možnost přijít každé pondělí a pátek od 16:00 do 18:00 hodin ve farní kanceláři, Rodkovského 5 v Blansku. Jinak kdykoliv, dejte vědět, pokud nebudu v „terénu“ rád Vás přijmu.

CO MÁM DĚLAT, KDYŽ MI NESLOUŽÍ NOHY A CHCI JÍT NA BOHOSLUŽBY?

Léta funguje v našem společenství služba dovozu autem na bohoslužby a zpět domů. Nebojte o ni požádat, kdokoliv a kdykoliv volejte bratru faráři a domluvte se s ním.

PROŽILI JSME

SVÁTEK MATEK 12.5. 2019 V BLANSKU

Dne 12. května 2019 se již tradičně, jako každý rok, konala slavnost k svátku všech matek. V zaplněném kostele, kdy někteří stáli až venku, jsme v modlitbě prosili: „Pán Bůh zehnej vám všem maminkám, babičkám, prababičkám!“

Od 10:30 hodin probíhalo posezení s občerstvením. Na harmoniku hrála Liduška a muži obsluhovali tradičně ženy!!! Je to letitá tradice v naší farnosti. Zatím co, při všech farních akcích zpravidla obsluhují ženy, tak v tento den si role vyměníme.

Děkujeme za krásně vyrobené gratulace, papírové kytičky.

KOSTEL V BLANSKU JE OTEVŘENÝ CELÝ DEN

Už dva měsíce máme v blanenském dřevěném kostele nové, prosklené dveře v zádveři.

Od rozednění do západu slunce je kostel po celý týden otevřený k zastavení, ztišení, modlitbě. Zastavte se i během týdne pod střechou Hospodinova domu!

NOC KOSTELŮ VE VYŠKOVĚ 24. KVĚTNA 2019

Jako minulé roky byl i letos náš kostel – sbor Dr. Farského na Masarykově náměstí otevřený od 16:00 do 21:00 hod. Na programu byl výklad o historii budovy, foto ze života farnosti a varhanní hudba. Chvilé pro ztišení a modlitbě, možnost rozhovorů. Návštěvníky provázeli manželé Hadačovi.

NOC KOSTELŮ V BLANSKU 24. KVĚTNA 2019

V našem blanenském dřevěném kostele bylo otevřeno od 16:00 hodin do 22:00 hodin.

Program byl volný...bohoslužba...prohlídka kostela...zpěv chval...posezení a popovídání si, historické fotografie.

Skvělý gospelový koncert prozářil tento krásný večer.

*Průvodce našim kostelem
Josef Řádek*

**V letošním roce se konala
Noc kostelů v Rousínově,
na Brťově a Černé Hoře.
Děkujeme všem obětavým
pomocníkům, kteří
prováděli návštěvníky.**

SVĚDECTVÍ

JAK JSEM POZNALA JEŽÍŠE KRISTA?

Jmenuji se Banny a jsem vietnamské národnosti. Přijela jsem do České republiky, když mi bylo osm let. Byl to pro mě šok, všechno tady bylo nové a jiné, třeba svátky Vánoce a Velikonoce. Vůbec jsem nepochopila jejich pravý význam. Na střední škole jsem se poprvé setkala s Davidem, který byl mým třídním učitelem a věřícím křesťanem. Na můj vkus byl trochu přísný, ale hlavně nešel vůbec s módou. Na vysoké škole, ani poté v práci jsem se nesečkala s žádným opravdově věřícím v Ježíše Krista. Když jsem měla nějaký problém, nebo hledala smysl života, nasávala jsem všechny možné duchovní směry kromě křesťanství. To, že by bylo možno Boha osobně poznat, mě nenapadlo a nikdo mi to ani neřekl.

Poté v mém životě nastalo temnější a smutnější období. Začala jsem se už ptát: „Co bude po smrti, kam tento celý svět vlastně spěje, o čem ten život člověka vlastně je?“. Jednou mě navštívila kamarádka a řekla mi, že se schází s nějakými lidmi. Jsou prý jiní, věří v Boha, nebe a také, že Ježíš Kristus jim dává věčný život. Nedalo mi to spát. Jméno Ježíš mě najednou zasáhlo srdce. Zatoužila jsem ho poznat a zjistit, proč dává věčný život, jak to vypadá v nebi a co tam budu dělat? Ale nevěděla jsem, kde Ho hledat.

Na internetu jsem časem zjistila, že je mnoho církví a teologií, a že tady něco nehraje. Postupně jsem s Boží pomocí pochopila, že křesťanem není ten, kdo se narodil v křesťanské zemi, chodí do kostela nebo cituje hezky Bibli. Křesťanem je ten, kdo má osobní zkušenost a vztah s Ježíšem Kristem. Po 13 letech jsem si vzpomněla na toho „nemoderního“ třídního učitele Davida a kontaktovala ho. Připadlo mi, že po letech hledání by mohl být on tím „pravým křesťanem“. Skutečně mně mnoho věcí vysvětlil a posunul mé hledání mnohem blíže cíli. Asi po půl roce mě vzala kamarádka na Velikonoce na křesťanskou přednášku k „těm lidem, kteří jsou údajně jiní“. Kázání se mě osobně dotklo a mé srdce zase bylo Pánu Bohu mnohem otevřenější. Už jsem věděla, že Ježíš Kristus zemřel za mé hříchy. Já jsem se do něj prostě zamilovala.

Uvěřila jsem tomu ve svém srdci, ale nedokázala jsem to vyznat svými ústy před ostatními, jak se píše v Bibli. Jednou v noci jsem měla živý sen. Byla jsem venku a viděla jsem Pána Ježíše Krista, jak z nebe sestoupil dolů na zem. V tu chvíli jsem si řekla ve snu, že je to pro mě průsvih. Vždyť jsem mu ještě nestihla říct svými ústy jasné „ano“. Po tomto snu jsem si uvědomila, že láskyplný Ježíš mi dává další šanci. Ještě to nějakou dobu trvalo, až jsem nakonec na návštěvě u Davida uslyšela jasný Boží hlas a na kolenou jsem vyznala Ježíše Krista jako svého Spasitele a Pána. Od té doby vím, že mu cele patřím, mám odpuštěné hříchy a věčný život. Toužím ho skrze Bibli a ve společenství křesťanů více a více poznávat.

Je to zázračná Boží milost, že Ježíš Kristus se stal člověkem, jako kdyby nikdy nebyl Bohem. Zároveň zůstal Bohem, jako kdyby nikdy nebyl člověkem. To vše proto, abychom se mohli stát Božími dětmi milujícími svého nebeského Otce.

JIRKA HADAČ Z VYŠKOVA PRO VÁS VYBRAL A RÁD SE S VÁMI PODĚLÍ

My starší pamatujeme doby, kdy jsme pod vedením silné a neomylné strany kráčeli od vítězství k vítězství a od úspěchů k úspěchům milovými kroky vpřed. A přestože byla doba ateistická, vládla tu řada duchů- Ačkoliv je pojem duch z oblasti duchovní, byl režimem hojně využíván. Nic se nedělo jen tak, vše bylo podřízeno duchu VŘSR, mládež byla vedena v duchu marx-leninismu, závazkové hnutí v duchu Velkého února a kultura byla nesena v duchu pokrokových tradic. Duchy se to tady jen hemžilo. Ovšem slovo duch nebylo to

jediné, co si ateistický režim přivlastnil. Opět v duchu staré pravdy, že ďábel je opice Boží, okopíroval komunismus až karikaturně některé křesťanské rituály – vítání občánků místo křtu, do Pionýra se vstupovalo ve 3. třídě – tedy v době 1. sv. přijímání, biřmování – vstup do dospělosti – bylo nahrazeno slavnostním předáváním občanských průkazů. Dokonce i svátost Pokání, byla nahrazena veřejnou sebekritikou poté, co se ideově poblousoudruh kál za svoje politické hereze a byl znovu přijat do lůna rodné strany. Velmi úspěšné byly také prvomájové průvody – byly to vlastně pouti, kde se provolávala hesla a zpívaly „nábožné“ písně a nosily se posvátné obrazy. Při tom všem ale šlo jen o to, zbavit rituály transcendentna. Ve světle této materialistické kastrace lze chápat lidi, kteří dnes nechtějí slavit svatbu ani pohřeb, protože v tom nevidí smysl. On totiž v té formě smysl není. Vítání občánků – matka podala zastupiteli obce své dítě, ten je položil do kolébky, 2x pohoupal a vrátil matce se slovy „přijal jsem vašeho syna, odevzdávám vám našeho občana“.

Doba pokročila a duchům se daří dál. Tentokrát provedli reinkarnací, předušici se jako v té kolébce a v podobě politických celebrit obsadili Poslaneckou sněmovnu, Senát i ministerská křesla. Tam se dušují, že to nejen se mnou, ale s námi se všemi myslí poctivě. Pochybuji o tom. Při poslechu jejich slov a pohledu do jejich tváří se mi vybaví slova jako prostoduchost, jednoduchost nebo bezduchost. Je zde také jedna oblast, na které jsme závislí, a to je elektřina. Jsme naprosto závislí na informačních tocích, na úložišti dat, a to vše je závislé pouze na tom, jestli nám teče do zásuvky „šňáva“. Uvědomuji si to, protože mám doma čerpadlo, kvůli němu jsem zrušil všude kamna. Pokud nepůjde proud, tak zmrznu. V lednici se mi všechno zkazí, nenabiji si mobil, abych se s vámi domluvil. Nejen počítačová data, jejich uložení a komunikace, ale všechny oblasti našeho života jsou závislé na elektřině. Z jedné strany je to dobře, ale z druhé strany je to veliký malér. Kdyby nás chtěl někdo zlikvidovat ve válečném konfliktu, stačí zničit elektrárnu. Bez jediného výstřelu zmrzeme, nenajíme se, nenapijeme se, nedovoláme se. Ani nikam nedojedeme – i čerpadla benzinových pump jsou závislá na elektřině. Mluví se o tom, že je nebezpečné, když velké město má svou vodárnu. Stačí, aby tam někdo vhodil „jed“ a celé město se otráví, protože nemají jiný přísun vody. Studny na zahradách se zrušily.

Dnes už nemáme hranici mezi šesti pojmy: dobrem a zlem, pravdou a lží, krásou a ošklivostí. Není normální, aby 14.000 dětí bylo denně opilých, ale podobné věci se dnes stávají normou. Když budete mít 10.000 nadřizených, zničíte jakýkoli respekt k právu. (*W. Churchill*)

Svět padá dolů a může se vzpamatovat asi jen tím, že narazí na dno – jen se bojím, aby tím dnem nebyla válka.

Dvě věci jsou na světě nekonečné, vesmír a lidská hloupost. I když s tím vesmírem si nejsem tak docela jist. (*A. Einstein*)

JAK SE ZMĚNILY HODNOTY, ANEB MODERNÍ PŘEKLAPOVÝ SLOVNÍK:

Evropa znala po celé generace tzv. sedmero hlavních hříchů: pýchu, lakomství, závist, hněv, smilstvo, nestřídmost, lenost. Postupem času se obsah proměnil do dnešní podoby: z pýchy zdravé sebevědomí, z lakomství zákon ekonomiky, nestřídmost se povýšila na vyšší životní úroveň, závist v boj o spravedlnost, hněv ve zdravou reakci na nekorektní jednání druhých, smilstvo v prevenci proti neurózám, lenost se proměnila v diagnózu zvanou prokrastinace.

Díky této nomenklatuře se starý kontinent zbavil těžkých hříšníků. Připočteme-li k tomu ještě jiné, dnes už málo známé, skoro archaické pojmy jako: hulvátství, které se změnilo

ve svobodu projevu; okrádání definované jako svobodný trh; zanedbanou výchovu dětí jako tvorbu vlastního názoru potomstva; neúctu k tradici proměněnou ve vítězství zdravého rozumu; likvidace pozitivních hodnot jakožto zbavení se předsudků; k tomu dodám, že svoboda se povýšila na svévoli jednotlivce; tolerance se proměnila v ustupování zlu; vlastenectví v xenofobii; korektnost v povinný názorový koridor.

HLINĚNÉ STŘEPY POTVRZUJÍ BIBLI

Při archeologických výzkumech v Izraeli se našlo jen minimálně psaných artefaktů z dávných dob. Archeologům bylo známo, že většina psaných záznamů z tohoto historického období je nenávratně ztracena, protože byla napsána na biologicky rozložitelném papýru. Nedávno však přišli vědci s objevem, že hliněné střepy, kterých se na mnoha místech Izraele nachází spousta, by mohly mít pro osvětlení historie dávných dob nedozírnou cenu.

Střepy byly pro svou snadnou dostupnost používány jako materiál k zápisu více či méně důležitých textů, psalo se na ně obvykle inkoustem. Také inkoust na hlině časem rychle zmizí; proto vykopané střepy byly považovány dosud za „prázdné“. Avšak nová multispektrální zobrazovací technika, vyvinutá týmem aplikovaných matematiků, archeologů a fyziků pod vedením profesora archeologie Izraele Finkelsteina a profesora fyziky Eli Piasezkeho dala těmto „prázdným“ keramickým střepům nový rozměr - odkryla na jejich povrchu dávné hebrejské nápisy.

Vědci k tomu došli, když omylem vyfotografovali povrch opačné strany jednoho střepu unikátní kamerou, která umožňuje pořizovat snímky ve vysokém rozlišení. Střep - jak se ukázalo - nebyl prázdný. K úžasu svých spolupracovníků odhalili, že střepy obsahují nápisy, které předtím nebyly viditelné pouhým okem. Na fotografii náhle vystoupily čtyři jasné řádky psaného textu.

Od té doby začali vědci zkoumat další vykopané soubory střepů. Velký význam mají ty, které se datují do 7. a 8. století před Kristem a pocházejí ze starověkých izraelských měst Samaří, Aradu a Lachiše. Nápisy, které jsou většinou zaznamenány paleohebrejským písmem, potvrzují různé detaily historických informací, které jsou uvedeny v Bibli. Jde například o hebrejská jména, názvy rodů, zeměpisná označení a údaje, jež souvisejí s tehdejší náboženskou a politickou situací. Například v Tel Avivu, západně od Mrtvého moře, bylo objeveno 91 střepů napsaných v předvečer zničení Judského království babylónským králem Nebúkadnesarem.

NA HLUBINU

Od nového roku nás provází nový seriál na pokračování s názvem: „Na Hlubinu“. Jeho snahou je povzbuzení k hlubšímu vyučování ve víře a probírání náročnějších témat pro každodenní praxi v našem životě s Bohem i jeho nárocích na nás!

ŠESTÝ DÍL: MEZIGENERAČNÍ VZTAHY

V knize Soudců 6:25-31 čteme:

„Té noci mu Hospodin poručil: „Vezmi býčka, který patří tvému otci, toho druhého býka, sedmiletého. Zboříš Baalův oltář, který patří tvému otci, a skácíš posvátný kůl, který je u něho. Pak zbuduješ podle řádu na vrcholu tohoto kopce oltář Hospodinu, svému Bohu, vezmeš toho druhého býka a budeš jej obětovat jako zápalnou oběť na dříví z posvátného

kůlu, který jsi skácel. “ Gedeón přibral deset mužů ze svých služebníků a vykonal, k čemu jej vyzval Hospodin. Protože se však bál domu svého otce a mužů města, nevykonal to ve dne, nýbrž v noci. Za časného jitra mužové města vstali, a hle, Baalův oltář byl rozbořen, posvátný kůl, který byl u něho, byl skácen a druhý býk byl obětován na zbudovaném oltáři. Vypyávali se jeden druhého: „Kdo tohle udělal?“ Pátrali a hledali, až zjistili, že to udělal Gedeón, syn Joášův. Tu vyzvali mužové města Joáše: „Vydej svého syna; musí zemřít. Rozbořil Baalův oltář a skácel posvátný kůl, který byl u něho.“ Joáš však odpověděl všem, kteří stáli proti němu: „To vy chcete vést spor za Baala? Copak vy ho zachráníte? Kdo za něj chce vést spor, ať do jitra zemře! Je-li Baal bohem, ať si sám vede svůj spor, jemu přece rozbořil oltář.“

Tento text předchází velkému vítězství, které Bůh dal Gedeónovi, když s tří sta muži, zázračně porazil vojsko Midjánců. Bůh oslovuje Gedeóna – mladého muže z nejslabšího rodu v Manasesovi, nepatrného i ve vlastní rodině a nazývá ho udatným bohatýrem. Ještě před tím, než povede Izraelce proti Midjáncům, ale vystavuje Bůh Gedeóna zkoušce v jeho vlastní rodině. Žádá ho, aby se postavil vlastnímu otci a jeho modlářství. Aby zbořil Baalův oltář a skácel posvátný kůl, který jeho otci patřil, postavil místo něj na návrší oltář Hospodinu, a ještě k tomu na něm obětoval dva otcovy býky. Gedeón se bojí, ale přesto Boha poslechně a po vyšetřování je vystaven hrozbě lynčování ze strany obyvatel města. V té chvíli rozhodne postoj samotného Gedeónova otce Joáše. Postaví se za svého syna nebo ho nechá zabít davem? Uzná, že se odvrátil od Hospodina nebo se bude držet své modly? Joáš se nakonec rozhodne syna nevydat a nechá Baala, ať sám prokáže, zda je Bůh či nikoli.

Konflikt mezi generacemi, a to i v oblasti pochopení duchovních věcí, není v Bibli nepřítomný, ale možná byl méně obvyklý než dnes i díky tomu, jak ohromnou roli v ní hrála úcta k rodičům a především k otci. Každá generace hledá svou vlastní cestu k Hospodinu i cesty, jak sdílet evangelium se svou generací. Pokud v tom selže, může církev vymřít během tří generací. Předávání víry z generace na generaci není nic samozřejmého, a proto velmi záleží na tom, zda a jak probíhá. Mnoho společenství mladou generaci zcela ztratilo nebo jí nebylo schopné předat víru a demograficky stárne. Mnohé farnosti trpí odchodem mladých lidí do velkých měst. V Německu bude během pár let chybět třetina katolických i evangelických duchovních, protože se nedaří získat mladé lidi pro povolání vedoucích v církvi, kteří by nahradili odcházející generaci farářů. Tento trend ale není nevyhnutelný. Církev má stále dostatek lidí, aby se vnitřně demograficky i jinak obnovovala. Musí ale investovat do další generace a aktivně ji podporovat. Bůh si jistě povolává mnohé novodobé Gedeóny, kteří nehledí na počty, ale budou následovat Hospodina ať se děje, co se děje. Nemyslím, že by byla od starších lidí v církvi vůči mladé generaci nějaká zlá vůle, ale možná potřebujeme více Joášů, kteří ochrání své syny, když udělají něco zcela nečekaného a nového. Kteří mají odvahu podívat se na vlastní tradice a zjistit, co v nich zbytnělo v modly, které brání Bohu, aby mohl jednat. Stejně tak mladá generace často nechápe, čím si prošly generace před ní. Proč jsou pro ně některé věci důležité. Potřebujeme vzájemně slyšet své příběhy. Potřebujeme se vzájemně.

XENOFOBIE?

V květnovém čísle Farního zpravodaje se objevil článek Michala Tesaře „Davová hysterie jménem xenofobie“. Pod čarou autor vysvětluje pojem „xenofobie“ jako „strach z jiného etnika“, ve skutečnosti tento výraz ovšem znamená obecně strach z něčeho cizího. V úvodu se pisatel snaží osvětlit pojem „davová hysterie (psychóza)“, přičemž ji zužuje na případ davu ovládnutého řečníkem (jako příklad uvádí Adolfa Hitlera). Potom si klade otázku, kde se v člověku bere „nenávisť k někomu, o kom nic nevíme“. Připouští, že ve světě je mnoho teroristických útoků, „za které se většinou skrývají muslimové“, dodává však, že to ale neznamená, že jsou všichni muslimové teroristé. Dále konstatuje, že „dalším ožehavým tématem je uprchlická krize“, což prý ovšem my obyčejní lidé nezměníme. Asi předpokládá, že my, věřící z naší farnosti, se povyšujeme nad lidi jiné barvy pleti nebo vyznání, neboť nás za to v další části článku kárá. Prý také pozoroval, že se lidé černošského původu k sobě mnohdy chovají lépe než „my, lidé bílé pleti“. Uvádí také, že na naší bohoslužbě v neděli 14. dubna potkal černošskou dívku, na které bylo údajně vidět, že se stydí. V závěru nás vyzývá, abychom se k sobě chovali hezky.

Přiznám se, že moc nechápu, proč autor tento článek vlastně napsal. Jsem totiž přesvědčen, že žádný člen naší farnosti, žádný křesťan a troufám si říct, že drtivá většina našeho národa, nedělá žádný rozdíl mezi lidmi na základě barvy pleti. Nevím o žádném případě, kdy by se kdokoliv v naší farnosti povyšoval nad druhého člověka „jiné pleti“. Protože jsou si lidé rovni bez ohledu na barvu pleti, je také jasné, že někteří lidé se k sobě chovají lépe a jiní hůře – také bez ohledu na barvu pleti. Takže autorem uvedený výrok, že se lidé černošského původu k sobě mnohdy chovají lépe než „my, lidé bílé pleti“, je vlastně rasistický. Mimochodem, onu černošskou dívku jsem v kostele viděl a vůbec se mi nezdálo, že by se styděla. Jsem také přesvědčen, že jsme velmi tolerantní k lidem jiného náboženství, pokud jsou ovšem oni tolerantní k nám a nechtějí nám své náboženství vnucovat.

Pokud jde o tu xenofobii, tento výraz se dnes často používá jako negativní nálepka pro ty, kteří právem vyjadřují obavy z islámské imigrace. Ve skutečnosti však nejde o strach z něčeho neznámého, ale z něčeho naopak velmi dobře známého. O záměru islámské ideologie podrobit si celý svět se přece ví, stejně jako o bezohledném uskutečňování tohoto cíle v minulých čtrnácti staletích i v současnosti. Všichni muslimové sice nejsou teroristé (nikdo ovšem neví, kteří jsou, dokud nezaútočí), ale všichni mají stejný cíl. Navíc se tzv. „umírnění“ muslimové mohou kdykoliv radikalizovat. Obavy z islámské imigrace nejsou žádnou „davovou hysterií“, ale vznikají logickým zhodnocením aktuální situace v Evropě myslícími lidmi. Nejedná se také o nenávisť k nějakým konkrétním osobám, ale o odmítnutí nenávislné islámské ideologie. My, obyčejní lidé, prý, pokud jde o migrační krizi, nic nezměníme. Věřím, že s Boží pomocí toho můžeme změnit hodně, nesmíme být lhotežní. V každém případě bychom měli usilovat o maximální možnou ochranu před touto pohromou. Základem je získávání pravdivých, aktuálních informací, ověřených z více zdrojů.

V jednom však s Michalem Tesařem určitě souhlasím – s přáním, abychom se k sobě a k ostatním chovali hezky. Věřím ale, že se tak, alespoň podle mých zkušeností, chováme. Jistě i v tomto je ale vždy co zlepšovat.

- O Svatém Duchu chod' ještě v kožuchu.
 - Na Svatého Ducha nesvlékej kožucha
 - Děš' o letnicích – slunce na Boží Tělo.
 - Na Svatého ducha bláto – bude laciné mláto.
 - Prší-li na Svatého Ducha, jsou klepána žita.
 - Prší-li o svatém Duše, bývá po něm málo suše.
 - Na Svatý Duch do vody buch!
 - Svatý Duch přinese plný pytel much.
- ...a tak vidíte, že i „meteorologie“ našich předků zvládala každé počasí...

MODLITBA

Náš brněnský bratr biskup J. J. Dovala nás již od počátku svého biskupského poslání zve k modlitbě. Každý den ve 20:00 hodin nás zve k připojení se k ostatním bratřím a sestrám, kterým nejsou věci lhostejné. Chtěla bych nás opět všechny v tento i jiný čas povzbudit: „Zapojme se také“. Když vám to nevychází ve 20:00 hodin, modlete se kdykoliv v jinou hodinu. Pamatujme v červnu 2019, modleme se za:

Pamatujme v červnu 2019:

- ✓ vzájemnou důvěru a dobrou komunikaci mezi všemi generacemi v církvi.
- ✓ nejruznější propojení generací na úrovni vztahů, spolupráce, vzájemné inspirace a podpory.
- ✓ to, aby vedení farností i vedoucí mládeže společně usilovali o to, aby kultura sboru i mládeže byla otevřená vůči lidem z necírkevního prostředí a měla silný misijní rozměr.
- ✓ to, aby služba mládeži měla podporu ze strany starší generace (projevovaný zájem, učednické vztahy napříč generacemi, podpora finanční i modlitební, dobrá míra svobody zkoušet nové věci atd.)
- ✓ to, aby vedoucí mládeže i ostatní mládežníci měli srdce pro místní farnost, respektovali jeho vedení a podíleli se aktivně na životě sboru.
- ✓ to, aby mladí lidé měli v církvi vhodné prostředí (např. fungující učednictví 1x1, zapojení mladých lidí v malých skupinkách, příležitosti k zapojení ve službách včetně bohoslužby).
- ✓ Kéž se mladí lidé cítí v církvi jako doma a přijati.
- ✓ vedoucí mládeže a aktivity mládeže v našem městě.
- ✓ Za oslovení mladých lidí v našem městě evangeliem. Amen.

BOHOSLUŽBY V ČERVNU 2019

BOHOSLUŽBY V ČERVNU 2019				
Neděle – 6. neděle po Velikonocích <i>Text evangelia: Jan 17, 20–26</i> <i>Zpíváme píseň: 263</i>	2. 6.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Br'ov	Kaple Marie Matky Páně
		14:15	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského
		15:45	Ježkovice	Kaple u hřbitova
		17:00	Račice	Sbor Páně
		18:30	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje
		18:30	Švábenice	Obřadní síň obecního úřadu

Pátek	7. 6.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		18:45	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle – Hod Boží svatodušní <i>Text evangelia: Jan 14, 8–17</i> <i>Zpíváme píseň: 261, 263</i>	9. 6.	8:00	Blansko	Kaple Sv. Rodiny Senior centr.
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:00	Černá Hora	Kaple sv. Rodiny
		15:30	Křtiny	Obřadní síň obecního úřadu
		17:00	Račice	Sbor Páně
		18:00	Ruprechtov	Obřadní síň obecního úřadu
Svatodušní pondělí	10. 6.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
Pátek	14. 6.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		18:45	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle – Boží Trojice <i>Text evangelia: Jan 16, 12–15</i> <i>Zpíváme píseň: 40</i>	16. 6.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:15	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského
		15:45	Ježkovice	Kaple u hřbitova
		17:00	Račice	Sbor Páně
		18:30	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje
Pátek	21. 6.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		18:45	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle – 2. neděle po Duchu svatém <i>Text evangelia: Lukáš 8, 26–39</i> <i>Zpíváme píseň: 69, 121</i>	23. 6.	8:00	Blansko	Kaple Sv. Rodiny Senior centr.
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		10:30	Blansko	Zahradní slavnost
		14:00	Černá Hora	Kaple sv. Rodiny
		15:30	Křtiny	Obřadní síň obecního úřadu
		17:00	Račice	Sbor Páně
		18:00	Ruprechtov	Obřadní síň obecního úřadu
Pátek Vigilie apoštolů Petra a Pavla	28. 6.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		18:45	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle – 3. neděle po Duchu svatém <i>Text evangelia: Lukáš 9, 51–62</i> <i>Zpíváme píseň: 42</i>	30. 6.	8:00	Blansko	Kaple Sv. Rodiny Senior centr.
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:15	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského
		15:45	Ježkovice	Kaple u hřbitova
		17:00	Račice	Sbor Páně
		18:30	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje

Tvořte s námi náš Zpravodaj – čekáme i na Vaše příspěvky a náměty. Kontakt: telefon na farní úřad 606 702 768; e-mail: fararmartin@seznam.cz; www.fb.com/drevenykostelikblansko
www.drevenykostelik.cz www.kostelyvyškovo.hu.cz www.fararmartin.digiinfo.eu
Farnost Blansko č. účtu 244 035 648 / 0300 ; Farnost Vyškov č. účtu 1560 157 369 / 0800